

Πηγοὶς ἡ βορροδυνμὸς τῆς Μαβύου. 2. Διαμαρτυρία
 ἡμεῖς ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις ἡ πόλις Κοίλα. 3. Θράκη ἡ
 ἡ Κοίλα ἡ Κοίλα, ὡς γράφει ταύτην ὁ 1. 4. ἡμεῖς
 ἐροῦν, καταρδμὸν τῆς Κοίλας μετὰ τῶν 5. Πόλις ἡ
 συνηρδμὸν τῆς ἐν Θράκῃ ἐπαρχίᾳ ἐν 6. Θράκη
 ρώμῃ 2 καὶ Κοίλα ὀνομάζουσα ἡ νῦν ὁ 7. α. 121
 πρὸ τῆς ἀρχαίας ὀνόμας λαγνίσεως ἡ οὐ 8. ἡμεῖς
 καὶ ὀνομάζουσα ταύτην ἡ ὁ Κ. Πορροδυνμὸς 9. 1929
 ἡμεῖς 3, ἀναγράφου ὁ 10. ἡμεῖς μία ἐν τῶν
 δευτεροβάτου ὀνόμας τῆς ἐν τῶν χρόνων αὐτοῦ ἐπαρχί-
 ας Θράκης, τῆς ἐπαρχίᾳ ὑπο ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
 τῶν ἐπαρχίᾳ ἀναγράφου « Κοίλας πόλις » τῶν ἐν
 αὐτῇ ὀνομασίᾳ ἔχει γένεσιν ἐν τῷ νόμῳ τοῦ
 διαμαρδμὸν ἐν τῇ λαβύλῃ διεδοκίμας τῆς διαμαρδμὸς
 εἰς τὸ ἀποκαταστήσειν μετὰ ἀποκαταστήσειν μετὰ
 ἀλλὰ γράμματα νόμων.
 11. Ὁ Πηγοὶς βιβλίου ὅτι ἡ παρ' αὐτοῦ συμ-
 μετὰ ὀνομασίᾳ καὶ ταύτην τῆς ἐν τῇ

1. « Κοίλα ἡ Κοίλα » γένεσιν παρὰ Κ. Πορροδυνμὸς (Γεωγρ. Γ, 16, § 4) ἡ Β. Γ. Η. 4 (1880) σ. 511 ἡ ἐν.
2. ἡμεῖς. Συμβ. 6. 34.
3. Κ. Πορροδυνμὸς. περὶ Θράκ. Βιβλ. 2.
4. «Θρα κατωτέρω ὡς ἀρδ. 24 ταύτην ἡ Συμβ. 6. 56.

Κοῖτα.

πόλις Κοῖτα⁵. ἡ Φαβιούπολις δὲ, ὡς ἀνωτέρω ἔφηται.
 ἐν ἐπιγραφῇ δωρομνηστικῇ τοὺς εἰρημὸν ἐκστῆσαν, Ἀβο-
 δῶν, Φαβιουπολιτῶν, Παρδαμίων, Ἑλευσίων, Μαδυλίων καὶ
 Ἀλωπεκονησιῶν, ἀπολεθόντων πρὸς τὴν ῥωμαίων ἐκστρατείαν.
 ἀναγράφεται, οὐχὶ δὲ ἡ ἢ πόλις Κοῖτα ἐνταῦθα δὲ
 δυναταὶ εἶναι τὰ συμφορὰν ὅτι πάντες κατὰ τὸν ἰσχυ-
 ρον π.χ. αἰῶνα, ἂν μὴ πρότερον, ἡ πόλις τῶν Κοιτανῶν
 μετονομασθῇ Φαβιούπολις, βραδύτερον⁶ ἀνακλινούσα τὸ ἀρχι-
 νὸν αὐτῆς ὄνομα Κοῖτα. ὣς ἐν τῇ εἰρημῇ αἰῶνι ἡ-
 τοῦτο τὸ ὑποκείμενον ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐμφανέως μὴ ἔχον, ὅ-
 τι αὐτὴ ἐξῆλθε κατὰ τὸ ἀρχαῖον ὅτι οἱ τῆς Χερρο-
 νήσου, ἡ ἐν τῇ σαρματικῇ πόλει, ἔχουσα ἰδίαν
 ἐκστρατείαν καὶ ἀρχὴν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τὸν ἀρχαῖον
 ὄνομα ὁλοκλήρως τῶν ὀνομάτων τῶν ἀρχαίων τῆς Χερ-
 ρονήσου δὲ τὸ ἔσχατον ἢ ἑσχατὸν τὸ γένος αὐ-
 τῆς. Ἐνταῦθα κατανεμημέναι οἱ Ἰωνοὶ τὸν
 ὄνομα τῶν λαοδαμονίων κατισχυρῶν αὐτὸν, παρα-
 λαβόντες καὶ τὴν ἑσχατὴν τῆς ναυμαχίας ἀπὸ Ἀβ-
 δῶν μέχρι Παρδαμίου.⁸

5. Plinii ἑνδ. ἀν. IV, 18 «colonia Flaviopolis, ubi antea
 Coela oppidum vocabatur».

6. Παρ' Ἀρριανῶν, γράφοντι κατὰ τὸν ἱερατὸν π.χ. αἰῶνα γί-
 νεται μὴ τῶν Κοιτανῶν, οὐχὶ δὲ ἡ τῆς Φαβιουπόλεως (xxvi,
 8, 2 «et Coela praeterlabitur et Seston et Callipolyn»

7. B. C. A. 4 (1881) σ. 510 καὶ ἑνδ.

8. Οὐρανός. H. 104.

Κοῖα.

Ἀντιδύσαν σαρκώχοι ἢ ἄλλαι ἀρχαῖοις ἐν τῇ δι-
 σεῇ αὐτῇ, ἐπιγραφὰς δὲ τινὲς, νομοθετοῦσαι εἰς Μάδουρον.
 ἀποφύγονται πιδανὸς ἐν Κοίῃς. Οἱ ὀπισθόλοποι παλαιῶν
 νομοθεσιῶν τῆς αἰῶνις. ταύτης ἀνακατασκευάζοντες τὸν Σαγγάρον,
 νομίζοντες ἐπὶ ὧν αἰώνιον οἶνον⁹. Ἐπὶ τῇ Κοίῃ
 οὐρανοῦ ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀδριανοῦ ἰδίᾳ, ἔχει
 αἰγὴν ἢ περὶ τῇ ὁ γότος, πόλις ἢ συνελευσίου. ἄνω
 σχεδὸν τὸ ἐμώριον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Κατὰ τοὺς Βυζαν-
 τίνους χρόνους διέτρεψεν ὡς ἡμεῖς, συμπολιτεῖα
 τὰ τῇ Μάδουρον ἰδίᾳ ἐπιστομῇ, εἰς δὲ τὴν ἑβδόμην
 Οἰκουμένην ἑνὸς συνελευσίου ἢ «Λευκίδα ἐπί-
 στωσι Κοίῃς», αἱ ἐν τοῖς ἀρχαίοις αἰῶσι νομοθετοῦσαι,
 εἰς ἀρχαῖον δὲ νομοθετοῦσαν¹⁰ σημασιολογῶνται μετὰ τῶν
 ἐπιστομῶν τῇ ἰσοφύλῃ, ἐπὶ τῇ αἰῶνις «ὁ Κοίῃς», ὁ
 δὲ Νηλεὺς Χωνιάτης¹¹ γράφει «παράγει εἰς τὰ Κοίᾳ,
 ταῦτα δὲ τὰ περὶ Σαγγάρον ἢ Ἀβυδόν». Ὁ γὰρ τῇ
 τὰ τοὺς ὑπολοίπους χρόνους γίνεται «Ἀγοῖα Πόλις» ἐν
 παραδορῇ Βεβαίῃ τῇ ὀνομασίᾳ Κοίᾳ¹².

9. Haeβ - Σαγγάρον ἰνδ. ἀν. δ. 329.
 10. Παλλή - Ροζή ἰνδ. ἀν. Τομ. Ε. σ. 458
 11. Ν. Χωνιάτης περὶ Ἀδ. Κομνηνοῦ V.
 12. Μεγίστου Γωγ. (ἑνδ. Ἀνδ. Γαζή) Τομ. Γ. σ. 57

Ἄγνοια ἢ βορνοῦντος τῆς Μαύλου .
 ἡμετεῖς ἐν τοῖς ἀρχαῖοις χρόνοις ἢ ποῦς Κοίλα .
 ἢ Κοίλας ἢ Κοίλα, ὡς γράφει ταῖς οὐ
 εἰρημίας, καταρτίων τῆς Κοίλας μετὰ τῶν
 συνηθισμένων τῆς ἐν Ὁραμῇ ἐσφαλμένης ἐν-
 ρώπης² καὶ Κοίλα ὀνομαζέται ἢ τὴν οὐ
 πρὸ τῆς ἀρχαίας ὥστες λαγνίσκος ἢ οὐ-
 λὸς ὀνομαζέται ταῖς ἢ οὐ Κ. Πορφυροῦ
 ἡλὸς³, ὁ ἀναγράφει ὅτι τῆς Κοίλας ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ τῶν ὡς τῆς χρόνους αὐτοῦ ἐσφαλ-
 μένης⁴ ἀναγράφει τῆς Κοίλας ἐν τῇ

L. Lamy
 Οραμ
 τῆς
 Κοίλας
 Οἱ
 οὐ
 τῆς
 19

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

τῆς ἐκκλησίας⁴ ἀναγράφει τῆς Κοίλας ἐν τῇ
 αὐτῇ ὀνομασίᾳ ἔχει τῆς Κοίλας ἐν τῇ
 διαγραφόμενῃ ἐν τῇ λαϊκῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Κοίλας
 εἰς τὸ προσκύλλον τῶν μετὰ τῆς Κοίλας
 ἀλλὰ γράφει τῶν Κοίλας.
 Ὁ Κοίλας ἐκ τῆς οὐ ἢ τῆς Κοίλας οὐ
 οὐ τῆς Κοίλας οὐ τῆς Κοίλας τῆς Κοίλας

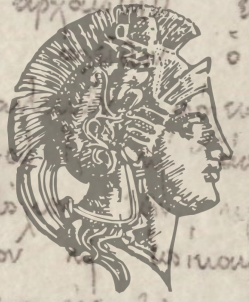
1. « Κοίλα ἢ Κοίλα » γράφει. παρὰ Κ. Πορφυροῦ (Γερμ. Γ. 16, 6 4) ἢ Β. C. H. 4 (1880) σ. 514 ἢ ἐν.
2. ἱερου. συνιδ. 6. 34.
3. Κ. Πορφυροῦ. περὶ Θεμ. Βιβλ. 1.
4. « Ὁρα καὶ τῆς Κοίλας » ὡς ἀπὸ. 24 ταῖς ἢ τῆς Κοίλας
 Inscri. σ. 56.

Κοῖρα.

πόλις Κοῖρα. ἡ Φαβιουπόλις δὲ, ὡς ἀνωτέρω ἔφηται,
 ἐκ ἐπιγραφῆς διαφανέστερον τοῖς δὲ ποσὶς ἐκείνης ἑλ-
 δῶν, Φαβιουπολίτης, Παρθενίου, Ἑλισίου, Μαδύλιος καὶ
 Ἀσπενουρησίου, ἀποδείκνυται πᾶσι τοῖς τοῖς συνδρομοῖς
 ἵσταν, ἀναγινώσκοντες, ὅτι καὶ ἡ πόλις Κοῖρα ἐκείνη δὲ
 ἵσταν καὶ τὰ συμπεράσματα πάντες κατὰ τὸν ὅρον
 τὸν π.χ. αἰῶνα, ὡς καὶ πρότερον, ἡ πόλις τῶν Κοιρανῶν
 μετονομασθῆναι Φαβιουπόλιν, βραδύτερον δὲ ἀναλίσσεται τὸ ἀρχι-
 κὸν αὐτῆς ὄνομα Κοῖρα. Ὡς ἐν τῇ δὲ αὐτῇ ἡ-
 καὶ τὸ ὑποκείμενον ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐμφανέστερον, ὅ-
 ποθεν ἔφυγε κατὰ τὸ ὅτι οἱ οἱ καὶ χερσο-
 γόου, καὶ ἐν τῇ συμπεράσματι τῶν ἑλίων, ἵσταν
 ἵσταν ὁδοῦ καὶ τῶν ὁδῶν ἀποδείκνυται τῇ χερ-
 σήσου δὲ τὸ ἑσπέρου καὶ τῶν ἑλίων τὸν γένος αὐ-
 τῶν. Ἐνταῦθα μετὰ τὴν ἀναμνηστικὴν οἱ ἑλίων τὸν
 ὅρον τῶν λαυδαίων καὶ καὶ τῶν αὐτῶν, παρα-
 λαβόντες καὶ τὴν ἑλίων τῇ νῦν καὶ τῇ αὐτῇ αὐτῇ
 μέχρι Παρθενίου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 5 Plinii ἔκδ. ἀν. IV, 18 «colonia Flaviopolis, ubi antea
 Castra oppidum vocabatur».
- 6 Ἐπὶ Ἀφρικών, γραφὴ κατὰ τὸν ἑλίων π.χ. αἰῶνα γί-
 νεται πᾶσι τῶν Κοιρανῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τῇ Φαβιουπόλιν xxvi
 8, 2 «et Castra praeterlabitur et Seston et Callipolimon»
 B. C. A. 4 (1881) σ. 510 καὶ ἑσ.
- Θουκυδ. II. 104.

Kōja.

Ἀντιπιδύσαν ἡ δαρμωγαὶ ἢ ἄλλαι ἀρχαῖοις ἐν τῇ δέ-
σῃ αὐτῇ, ὑπὸ τῶν δι' ἐν, νομοθετοῦσα εἰς Μάδουρον,
προέρχοντα πιδάτω ἐν κοίτῃ. Οἱ ὀμιδοῦντοι παρὼν
νομοθετοῦν ἐν τῇ κοίτῃ. ταῦτα ἀναπαριστῶσι τὸν Σαγγῆον,
καταφέροντα εἰς ὡς αὐτὸν οἶνον. Ἐπὶ τῇ Κορ-
οινοῦσας ἀπὸ τῆς χρόνου τοῦ Ἀδριανῆος ἰδία, εἶχε
αὐτῇ δὲ ἢ περὶ τῇ ὁ λόγος, ποτὶ τῇ συνειδήσει αὐτῶν
σχέδον τὸ ἐμῶς τὸ ἐξ ἡμετέρου. Κατὰ τοὺς Βυζαν-
τινοὺς χρόνους διέκρινε ποταμὸν ἡμεῶν, συμφοροῦσα ἡμε-
ρὰ τῇ Μάδουρον ἰδία παρουσίᾳ, εἰς δὲ τὴν ἑβδόμην
Οἰνοπονεῖν ἐνδοσὶ τῇ ποταμῷ ἢ «ἡμεῖς ἐπι-
συνῶσι Κοίτῃ» εἰς τὴν τῇ ἀναμύσει αὐτῶν νομοθετοῦσα,
ἐπιδύσαν τῇ νομοθετοῦσα ἡμεῶν ποταμῷ «ὁ Κοίτῃ», ὁ
δὲ Νημεῖος χωνιάτῃ. ποταμὸς «κατάγειται εἰς τὰ Κοίτα,
ταῦτα δὲ τὰ ποταμὸν ἐκδοῦν ἢ Ἀδριανῆος». Ὁ ποταμὸς
τὰ τοὺς Σελήους χρόνους γίνετα «ἡ ποταμὸς ποταμὸς» ἐν
συνειδήσει τῶν αὐτῶν τῇ ὀνομασίᾳ Κοίτα¹²

7. Χαλδ - Σβορώνου ἱερ. ἀν. δ. 329.
10. Ραζν - Ρολῆν ἱερ. ἀν. Τομ. Ε. δ. 458
11. W. Χωνιάτου περὶ Ἰερ. Κομνηνῶν V.
12. Μεγίστου Ρωμ. (ἱερ. Ἰερ. Ραζν) Τομ. Γ. δ. 57